

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1812/2017
27.09.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић Момировић, Марине Говедарица, Јасминке Станојевић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у извршном поступку извршног повериоца АА из ..., ..., чији је пуномоћник Невенка Савић, адвокат из ..., против извршних дужника ББ и мал. ВВ, обоје из ..., чији је законски заступник мајка ГГ, из ..., одлучујући о ревизији извршног повериоца, изјављеној против решења Вишег суда у Шапцу Гж 1466/2016 од 16.12.2016. године, на седници одржаној 27.09.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији извршног повериоца, изјављеној против решења Вишег суда у Шапцу Гж 1466/2016 од 16.12.2016. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија извршног повериоца, изјављена против решења Вишег суда у Шапцу Гж 1466/2016 од 16.12.2016. године.

Образложење

Основни суд у Шапцу, решењем И 3965/2010 од 21.11.2016. године, обуставио је извршење одређено решењем И 77/10 од 25.06.2010. године, донетим од стране Основног суда у Шапцу и укинуо све спроведене радње.

Виши суд у Шапцу, решењем Гж 1466/2016 од 16.12.2016. године, одбио је као неосновану жалбу извршног повериоца и потврдио решење Основног суда у Шапцу И 3965/2010 од 21.11.2016. године.

Против решења другостепеног суда, извршни поверилац је изјавио ревизију, као посебну, због погрешне примене материјалног права, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14), а у вези члана 10. Закона о извршењу и обезбеђењу - ЗИО („Сл. гласник РС“, број 31/11, 99/11, 109/13-УС, 55/14 и 139/14), који се примењује на основу одредбе члана 545. важећег Закона о извршењу и обезбеђењу („Сл. гласник РС“, број 106/15 и 106/16), оценио да ревизија извршног повериоца није изузетно дозвољена.

-2-

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП је прописано, да, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Дакле, законом су изричито прописани додатни, посебни услови, под којима Врховни касациони суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку, онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Стога, истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или потребе новог тумачења права.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП је прописано, да, странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Одредбом става 2. овог члана, да, ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Одредбом члана 39. став 6. ЗИО је прописано, да, против правноснажног решења у поступку извршења и обезбеђења нису дозвољени ревизија ни понављање поступка.

Одредбом члана 24. став 1. важећег Закона о извршењу и обезбеђењу је прописано, да, правни лекови у извршном поступку јесу жалба и приговор. Одредбом члана 27. став 3. овог закона, да, против правноснажног решења нису дозвољени ревизија, нити понављање поступка.

Према томе, како је одлуком другостепеног суда потврђена одлука о обустављању извршења и укидању спроведених радњи у овом извршном поступку и одредбама Закона о извршењу прописано да против правноснажног решења у поступку извршења и обезбеђења није дозвољена ревизија, као посебним законом, то се ревизија извршног повериоца не може ни изузетно дозволити.

Врховни касациони суд је испитао и дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5, а у вези члана 413. ЗПП, па је утврдио да ревизија извршног повериоца није дозвољена.

Иницијални акт, предлог за извршење је поднет 06.03.2009. године.

Наиме, како се ревизијом као ванредним правним леком из парничног поступка побија решење другостепеног суда донето у овом извршном поступку, а одредбама Закона о извршењу и обезбеђењу, као посебним законом, прописано да против правноснажног решења у поступку извршења и обезбеђењу није дозвољена ревизија,

-3-

то ревизија извршног повериоца није дозвољена на основу одредбе члана 39. став 6. ЗИО (одредбе члана 27. став 3. сада важећег Закона о извршењу и обезбеђењу).

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу чл. 404. и 413. ЗПП, а у вези члана 10. ЗИО, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Миломир Николић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић